

bellugar v. tr. i intr.
~~murmur~~

tr. for moure (una cosa) desplaçant-la lleugerament.
 Bine els dits balbs: no els pue bellugar.

No a parh

No pue bellugar els pens de mal que em fan. Ell bellugava el cap en senyal d'impaciència. || pron. Moure's desplaçant lleugerament, no estar quiet. Estiquos ben quiet, no et belluguis!

No feia un alè d'aire: no es bellugava una fulla. | Belluga't!, mou-te, vés de pressa | fig. for pansar, diligències, etc. per aconseguir alguna cosa. Si no et bellugues, no la tindràs pas, a quanta plaga la donem a un altre. S'hagué de bellugar per obtenir-ho!